

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko O. Sp. z o.o.

o stwierdzenie nieważności wyroków

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 maja 2019 r.,

skargi nadzwyczajnej powódki od wyroku Sądu Rejonowego w K. IV Wydział Sądu Pracy z dnia 20 lipca 2018 r., sygn. akt IV P (...),

oraz wyroku Sądu Okręgowego w K. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 grudnia 2018 r., sygn. akt V Pa (...),

odrzuca skargę nadzwyczajną.

UZASADNIENIE

Skarżąca S. K. pismem z dnia 29 marca 2019 r. wniosła osobiście skargę nadzwyczajną od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 20 lipca 2018 r. (IV P (...)) oraz od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 grudnia 2018 r. (V Pa (...)).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 95 pkt 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 825 – dalej jako: u.SN) w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje się w zakresie spraw cywilnych przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1360 ze zm. – dalej jako: k.p.c.) dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c.

Z kolei, według art. 89 § 2 u.SN skargę nadzwyczajną może wnieść ograniczony krąg podmiotów – Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Natomiast, zgodnie z art. 115 § 1a u.SN skarga nadzwyczajna od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, które uprawomocniło się przed wejściem w życie ustawy o Sądzie Najwyższym (a więc przed dniem 3 kwietnia 2018 r.), może być wniesiona przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich.

Przenosząc zatem powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, strona postępowania nie jest uprawniona do samodzielnego wniesienia skargi nadzwyczajnej i już z tego powodu skarga nadzwyczajna podlega odrzuceniu. Należy jednak wskazać, że skargę nadzwyczajną wnosi się w terminie 5 lat od dnia uprawomocnienia się zaskarżonego orzeczenia, a jeżeli od orzeczenia została wniesiona kasacja albo skarga kasacyjna – w terminie roku od dnia ich rozpoznania.

Ponadto w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy skarga nadzwyczajna może być wniesiona od prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie w sprawach, które uprawomocniły się po dniu 17 października 1997 r. W niniejszej sprawie otwarty zatem pozostaje termin do prawidłowego wniesienia skargi nadzwyczajnej przez uprawniony podmiot.

Ubocznie należy przy tym zaznaczyć, że zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności przemysłowej także rzeczników patentowych. Przymus adwokacko – radcowski obowiązuje również w postępowaniu ze skargi nadzwyczajnej.

Z tych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN odrzucił skargę nadzwyczajną, jako niedopuszczalną.